

248. Møde.

Fredag den 20. September Kl. 16.

Formanden: Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da først til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2083).

Lovforslaget sattes til Behandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbo):

Jeg har den Ære til det høje Tings velvillige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal og skal gøre nogle faa Bemærkninger om det, idet jeg henviser til, at man ved Lov af 30. Maj 1940 ophævede den overenskomstmæssige Ret, som Arbejderne havde til en Dyrtidsregulering, og som var aftalt med Arbejdsgiverforeningen i Fjor Efteraar. Der er ingen Tvivl om, at der dengang i alle Partier var Enighed om Nødvendigheden af at standse en Lønstigning, som kunde faa ganske uberegnelige Følger, men til Gengæld maa man være af

den Opfattelse, at Forudsætningerne for Loven af 30. Maj 1940 er forrykket paa en saadan Maade, at det maa være rimeligt, at man nu gennemfører et Forslag som det her omhandlede. Jeg vil ogsaa henvise til, at Landbrugsministeren ved Fremsættelsen af Forslag til Lov om Kornordningen for Høstaaet 1940—41 meddelte, at det var Regeringens Hensigt, naar de nye Kornpriser slog igennem for visse Fødevarers Vedkommende, at søge gennemført en vis Tilpasning af Arbejdslønningerne til de nye Priser. Regeringen har da anset det for forsvarligt at foreslaa en Forhøjelse af de Beløb, ud over hvilke Dyrtidstillægget i Medfør af Loven om det for Regulering af Arbejdslønningerne gældende Pristal ikke kan stige. Man benytter her den samme Gruppering, som er anvendt i Overenskomsten mellem de to Hovedorganisationer af 31. Oktober 1939.

I øvrigt skal jeg henvise til de Bemærkninger, der fulgte Lovforslaget ved dets Fremsættelse i det andet høje Ting, og gøre opmærksom paa, at de Overenskomstforhold, der er omfattet af den i Henhold til Lov Nr. 275 af 30. Maj 1940 afsagte Voldgiftskendelse, ikke berøres af Lønordningen af 31. Oktober 1939. Skulde det vise sig, at de Forhandlinger, der føres paa disse Omraader, ikke fører til et Resultat, er Regeringen imidlertid sindet at overveje en Ordning paa disse Omraader ad Lovgivnings Vej og senere derom at fremsætte Forslag.

Jeg skal til Slut bemærke, at Spørgsmaalet om under en eller anden Form at yde Invalide- og Aldersrentenydere en Hjælp i Anledning af disse Prisforhøjelser har været rejst, og at Ministeriet paa den givne Foranledning vil tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, idet man dog ikke hermed tilkendegiver, at der er en Mulighed for dets Løsning, da der spiller betydelige finansielle Interesser ind.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Josef Andersson: Ved Loven af 30. Maj d. A. besluttede Rigsdagen at standse den Regulering af Arbejderlønningerne, som der var truffet Aftale om mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund. Motiveringen herfor var, at en til-